

NORGES HØYESTERETT

Den 23. juni 2015 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Øie, Indreberg og Kallerud i

HR-2015-01330-U, (sak nr. 2015/1018), straffesak, anke over dom:

A (advokat Marion Haaland)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

B E S L U T N I N G:

- (1) Saken gjelder straffutmåling for to simple kioskran og ett forsøk på ran av en kiosk. Ved ransforsøket og ett av ranene brukte raneren en pistoletterligning. Det andre ranet ble begått med en gjenstand formet som en kniv.
- (2) A ble 2. juni 2014 tiltalt for to overtredelser av straffeloven § 268 første ledd, jf. Straffeloven § 267 første ledd, og to forsøk på overtredelser av de samme bestemmelsene.
- (3) Oslo tingrett avsa 25. september 2014 dom med slik domsslutning hva gjelder straffekravene:
  - "1. A, født ---.1983, frifinnes for tiltalens post I a og II a.
  2. A, født ---.1983, dømmes for overtredelse av straffeloven § 268 første ledd jf § 267 første ledd og straffeloven § 268 første ledd jf § 267 første ledd, jf. straffeloven § 49 til fengsel i 2 – to – år og 4 – fire – måneder, jf. straffeloven § 62 første ledd, § 61 og § 59 annet ledd."
- (4) Påtalemyndigheten anket over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet for tiltalens post I a, som gjaldt ett av de fullbyrdede ranene. Frifinnelsen for tiltalens post II a om forsøk på ran ble ikke påanket.

(5) Borgarting lagmannsrett avsa 18. desember 2014 dom med slik domsslutning:

"A dømmes for overtredelse av straffeloven § 267 første ledd, jf. § 268 første ledd, og de forhold som er rettskraftig avgjort ved tingrettens dom, alt sammenholdt med straffeloven § 62 første ledd, til en straff av fengsel i 3 – tre – år og 6 – seks – måneder. Til fradrag i straffen går 264 – tohundreogsekstifire – dager for utholdt varetekt."

- (6) A har i rett tid anket lagmannsrettens dom til Høyesterett. Anken gjelder straffutmålingen. Det anføres at lagmannsretten har lagt et for høyt straffenivå til grunn. Det vises videre til at det burde vært gitt en særlig reduksjon for lang varetektstid og domfeltes samtykker til kontorforretninger. I tillegg burde straffen etter den ankende parts oppfatning vært ytterligere redusert som følge av domfeltes tilståelse og rehabiliteringssituasjon.
- (7) *Påtalemyndigheten* slutter seg til lagmannsrettens dom. Det vises særlig til at det ene ranet ligger i det øvre grenseområdet for simpelt ran, samt at straffeloven § 61 om straffskjerpelse ved gjentakelse får anvendelse.
- (8) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at A ble frifunnet i tingretten for ett av ranene han nå er dømt for i lagmannsretten. Straffen fastsettes samlet, og A har dermed ankerett i medhold av straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum sammenholdt med andre ledd andre punktum. Anken kan da bare nektes fremmet dersom ankeutvalget ved en begrunnet beslutning finner det klart at den ikke kan føre frem.
- (9) Lagmannsretten har tatt utgangspunkt i et straffenivå på omkring 1 år og 4–5 måneder for et fullbyrdet kioskran, noe lavere for forsøk. Ankeutvalget har ikke innvendinger mot dette og finner, som lagmannsretten, veiledning i Rt. 2005 side 573 hvor straffutmålingen ved ran av bensinstasjoner, kiosker og forretninger ble belyst. Her ble 1 år og 3 måneders fengsel vurdert som et riktig straffenivå for et tilstått ran av en bensinstasjon forøvet på en slik måte at det grenset mot grovt ran.
- (10) A begikk det ene ranet og ransforsøket med en pistoletterligning, og disse forholdene må sies å grense mot grov overtredelse av ransbestemmelsen. Lagmannsretten har i straffskjerpene retning videre vektlagt at A tidligere er domfelt fem ganger for til sammen ti fullbyrdede ran og ett ransforsøk. Dette veier tungt i den konkrete utmålingen, og ankeutvalget er enig i at det må føre til en markert straffskjerpelse.
- (11) Lagmannsretten har etter utvalgets oppfatning lagt tilstrekkelig vekt på tilståelsen, som bare omfatter to av de tre forholdene A er domfelt for. Ankeutvalget er også enig med lagmannsretten i at en varetektstid på 264 dager "på grunn av den store gjentakelsesfaren" ikke gir grunnlag for redusert straff. Heller ikke As samtykke til at varetektsfengslingen i en del tilfeller har skjedd ved "kontorforretning" kan få nevneverdig betydning ved straffutmålingen. As personlige forhold kan her ikke tillegges vesentlig vekt.
- (12) Etter utvalgets syn er det lite å innvende mot lagmannsrettens fastsettelse av straffen til fengsel i tre år og seks måneder.
- (13) Anken kan klart ikke føre frem, og den nektes derfor fremmet.
- (14) Beslutningen er enstemmig.

SLUTNING :

Anken nektes fremmet.

Hilde Indreberg
(sign.)

Toril M. Øie
(sign.)

Knut H. Kallerud
(sign.)

Riktig utskrift: